

selve loven. Forslagsstillerne mener dog, at dispensationsmuligheden, der – trods vedtagelsen af nærværende forslag – fortsat vil bestå, bør bringes i anvendelse, hvor samlevende efter at have haft fælles husstand og økonomi som beskrevet adskilles f.eks. på grund af den enes indflytning på plejehjem.

Forslagsstillerne har ikke fundet det nødvendigt at afvente betænkninger/delbetænkninger fra den kommission, som folketinget har opfordret regeringen til at nedsætte for at belyse bøssers og lesbiskes situation i samfundet. Det må imidlertid forudses, at langsigtede forbedringer vil tage udgangspunkt i de principper om registreret partnerskab, som er fremlagt af Landsforeningen for bøsser og lesbiske. Men uanset om dette måtte blive tilfældet, eller om der måtte blive tale om en egentlig ægteskabslignende institution, som f.eks. det radikale venstre går ind for, vil nærværende forslag være foreneligt hermed, ligesom det også kan fungere uden stillingtagen til denne institutionalisering. Dette vil jo være tilfældet indtil videre. En eventuelt kommende institutionalisering af et fællesskab mellem to personer af samme køn vil uanset dens udformning indebære en generel gyldighed, mens nærværende forslag udelukkende inde-

bærer, at et testamente får en specifik gyldighed i arvemæssig henseende.

Dertil kommer, at folketingets beslutning om, at der skulle nedsættes en kommission, hverken fra forslagsstillerne eller justitsministerens side indebar en udsættelse af enhver forandring under kommissionens funktionstid, hvortil kommer, at kommissionens kommissorium i øvrigt er bredere end arveproblematikken.

Det ville være betænkeligt at udsætte en stillingtagen til lovforslagets problemstillinger med henvisning til netop denne kommission, ikke mindst fordi en sådan udsættelse allerede er sket én gang – dengang med henvisning til den kommission, som beskæftigede sig med arvelovgivningen.

Til § 1, nr. 2

I konsekvens af § 1, nr. 1, 3 og 4 har forslagsstillerne fundet det nødvendigt at lempe adgangen til at opnå lavere arveafgift for samlevende søskende. Med gældende lovgivning er denne lempelse betinget af bl.a. fælles bopæl i 10 år. Forslagsstillerne foreslår, at denne tidsbegrænsning nedsættes så meget, som det er muligt, uden at der opstår en misbrugsrisiko, og mener derfor, at 2 år vil være rimeligt.